

Συνάντηση 8^η - 20.02.2016**«Βουτιές στον Άδη»**

Προηγήθηκε συζήτηση και η Σοφία Σημίτη μοιράστηκε τα εξής:

Σ.Σ.: Όταν έκανα τις στιβάδες του DNA είχε ξεκινήσει αυτό [σημ. αναφέρεται σε άσκηση που είχε δοθεί]. Στην 4^η στιβάδα είχε έρθει η Ελευσίνια κάτω το Τελεστήριο -επειδή κοιτάζω από ψηλά. Ρώτησα τον Δία μέσω της Άννας και μου είπε «όταν φτάσεις στη 10^η». Πράγματι, όταν έφτασα στη 10^η, δεν είδα εικόνες όπως την άλλη φορά αλλά ήρθανε κάποιες εξηγήσεις, για να το πω έτσι, που απλώς θα ήθελα να τις μοιραστώ και θα βγάλετε κι εσείς τα δικά σας συμπεράσματα μετά. Για όσους ήταν στο Ταίναρο, είχε κάνει ένα πολύ καλό τσάνελινγκ η Άννα και ανάμεσα στα άλλα μας είπε ότι υπάρχουν κάποιες απορίες, π.χ. η Δήμητρα γιατί δεν μπορούσε να βρει την Περσεφόνη, αφού είναι θεά. Κι εκείνη την ώρα, έτσι, ειλικρινά σας μιλάω, ήταν σαν να απαντούσε σε αυτό, ήρθε ότι, ναι, φυσικά ήταν θεά αλλά δεν ήταν ο Δίας εδώ. Έπρεπε να πάει στον Δία. Ήταν θεά α-Δια-νόητη. Ήταν σε χάος και αυτή και η Περσεφόνη και τα πάντα. Το Κέτερ δεν έχει λογική, φτάνεις στον Δία για να αρχίσει να τα εξηγεί. Χωρίς τον Δία, τα πάντα είναι τα πάντα αλλά, αν δεν το Δια-νοήσεις αυτό, δεν υπάρχει. Αυτό ήρθε στη 10^η στιβάδα.

Όχι απλώς αυτό... Η Περσεφόνη δεν ξέρει ότι είναι χαμένη, αφού δεν έχει νόηση. Μια χαρά είναι στον Πλούτωνα. Πώς σε λένε κοριτσάκι μου; Περσεφόνη, Μαρίκα, Γιωργάκη, Γιαννάκη... Δεν ξέρει ποιος είναι. Δεν ξέρει ότι έχει φύγει. Η Δήμητρα τώρα, το μόνο που ξέρει είναι ότι της λείπει ένα κομμάτι. Πονάει, ουρλιάζει και ψάχνει. Η Δήμητρα είναι συνδεδεμένη με τη Μητέρα.

Ν.Π.: Γιατί δεν έχει νου κάτω η Δήμητρα;

Σ.Σ.: Όχι δεν έχει νου κάτω, είναι ένας μύθος· είναι μια ιστορία που μας τον φέρνουν για να δούμε τι γίνεται. Όταν από τη Μεγάλη Μητέρα φεύγει ένα κομμάτι... η Μεγάλη Μητέρα είναι η απόλυτη θεά αλλά δεν υπάρχει ο Δίας, δεν έχει κατασκευαστεί η νόηση για να καταλάβει πού είναι, γιατί έφυγε· απλώς πονάει. Δεν θα το βρει, αν δεν βρει το Δία. Γι' αυτό είναι τεράστιος ο Δίας. Η Περσεφόνη δεν ξέρει κι αυτή. Μεσολαβεί ο Δίας, για να πάει στο ασυνείδητο, να την ενημερώσει κατ' αρχήν ότι, «κάποιος σε ψάχνει» και να ενωθούν αυτές οι δύο. Η Δήμητρα βρίσκει την Περσεφόνη, αγάπες και λουλούδια για όσο είναι μαζί -αρχίζει η νόηση και μετά χωρίζουνε, προφανώς για τους λόγους που θα υπάρχουν. Το θέμα είναι, για να το πάρουμε από την άλλη πλευρά, όλος ο πλανήτης είναι ανικανοποίητος... Τι γίνεται αυτός που βρίσκει την Περσεφόνη; Δημητροποιείται. Δηλαδή μιλάμε για την Περσεφόνη, βρίσκουμε την Περσεφόνη. Εμείς τι γινόμαστε; Δήμητρες. Η Δήμητρα, όταν δεν έχει επικοινωνήσει με τον Δία, είναι σαν τον μέσο κάτοικο της Γης. Είναι ανικανοποίητη, θυμωμένη, παραπονεμένη, ουρλιάζει, φωνάζει και ψάχνει. Όλο κάτι της λείπει. Όταν βρίσκει την Περσεφόνη, γίνεται Δήμητρα.

Άννα: Δηλαδή... δεν ξέρω αν είχαμε κάνει κάποιον υπαινιγμό εδώ στις

επικοινωνίες αλλά, όπως το είχε πει πολύ όμορφα ο Γιώργος Ιωαννίδης στην ομιλία του στη «Θεσμοφόρο», η μητέρα γίνεται μητέρα, με το που γεννάει την κόρη. Είναι ένας ρόλος που αναλαμβάνεται ταυτόχρονα, της μητέρας και του παιδιού. Και όταν χάνει την κόρη, χάνει τον εαυτό της, την ταυτότητά της.

Σ.Σ.: Ναι. Αν είχε τη νόηση, θα ήξερε πού πάει αυτό το κομμάτι, γιατί γίνεται αυτό. Πονάει και ουρλιάζει, γιατί δεν ξέρει. Γι' αυτό είναι έτσι. Όπως όλοι μας. Δηλαδή, από την Περσεφόνη ξεκινά η τάξη. Η μάνα μέσω της νόησης βρίσκει την Περσεφόνη και αρχίζει να μπαίνει τάξη, στον πόνο κατ' αρχήν. Γιατί πόνναγε και πού είναι η Περσεφόνη και πώς τη βρήκε; Μέσω του Δία - μόνο μέσω του Δία. Και η άλλη ανεβαίνει, την αγκαλιάζει, τη συναντάει, μένει μαζί της αλλά πρέπει να γυρίσει, γιατί υπάρχει πάρα πολύ πράγμα που θέλει επεξήγηση του Δία. Πάει και φέρνει, πάει και φέρνει, πάει και φέρνει, μέχρι να πάρει τα πάντα να τα φέρει, για την κάθε ψυχή. Αυτό ήταν σαν πληροφορία, ξαφνικά έτσι. Είναι γραμμένα στο DNA αυτά.

Σ.Ε.: Όμως η Δήμητρα έχει κάνει με τον Δία την Περσεφόνη. Είναι σαν να λέμε, ότι όταν είμαστε επάνω έχουμε επαφή με τον Δία αλλά όταν κατεβαίνουμε σαν Δήμητρα κάτω, να κάνουμε την Κόρη, είναι ασυνείδητο.

Σ.Σ.: Την έκανε άλογα... Αυτό που λέμε Κέτερ-Μπίνα, που φυσικά έγινε από τις υπέρτατες δυνάμεις αλλά, όταν κατεβαίνουμε στο Μαλκούτ είναι ασυνείδητο γι' αυτούς που παίζανε το ρόλο...

Ν.Π.: Την έκανε ασυνείδητα την Περσεφόνη; Είπες την έκανε άλογα.

Σ.Σ.: Άλογα, για την προσωπικότητα που είναι κάτω. Δεν μπορεί να καταλάβει τι έγινε αυτή η προσωπικότητα, δεν θυμάται. Το δικό της το μυαλό είναι στο ασυνείδητο όλα αυτά, γι' αυτό φτάνει στο ασυνείδητο να βρει το Δία και να της πει τι να κάνει. Όλος ο κόσμος αυτό κάνει, αυτό μας συμβαίνει, να το πω έτσι.

Και το άλλο είναι η σημασία των θεσμών. Ήταν μαζί όλα αυτά. Αυτό είναι μια πληροφορία που είχε φέρει η Άννα, δεν ξέρω πόσοι την είχαμε ακούσει, ότι πριν από πάρα πολλά χρόνια, χιλιάδες δηλαδή, σε μια περιοχή εδώ στην Ελλάδα, την Αιγηίδα, υπήρχε μια ιέρεια που τη λέγαν Αδαλέα. Αλλά η Αδαλέα ήταν αυτή που ξεκίνησε το θεσμό της Δήμητρας. Δεν υπήρχε τίποτα. Αυτή έκανε μικρούς βωμούς και έλεγε μια ιστορία. Η ιστορία αυτή μπήκε στο ασυνείδητο και έγινε μια τεράστια σκεπτομορφή, ώστε να μπούμε με το νου, να επικοινωνήσουμε και να μπορούμε να καταλάβουμε. Αυτή είναι η σημασία των θεσμών. Βάζεις συνειδητά ένα σπόρο, τον τρέφεις, τον τρέφεις και αυτό μετά επηρεάζει πάρα πολύ κόσμο. Γι' αυτό επιμένουνε και γι' αυτό είναι θεσμοφόρος, γιατί την έφτιαξε για να φέρει τους θεσμούς, δηλαδή δεν ήταν από πριν η Δήμητρα.

Ν.Π.: Και οι θεσμοί είναι πύλες για να μπει το συλλογικό ασυνείδητο...

Σ.Σ.: Τα πάντα -και το είχε πει η Άννα σε διαλογισμό στην Ελευσίνα μάλιστα-, η όλη ουσία είναι, όλη αυτή η κατάσταση, η δουλειά, ό,τι γίνεται, να νοηματοδοτηθεί. Απ' τη στιγμή που νοηματοδοτείται, έχεις επιστρέψει.

Ν.Π.: Το νόημα έχει σχέση με τον νου;

Σ.Σ.: Ναι! Είναι ταξίδι ασυνείδητου, στάδια συνειδητότητας, μέχρι την απόλυτη κατανόηση. Γι' αυτό έχεις γυρίσει πίσω. Γι' αυτό λέμε «αυτοκατανοείται». Και ένα άλλο: όταν διάβαζα τα γράμματα και έκλεισα, ήρθε: «Ειμί Η ΕΣΤΙ Α». Είμαι αυτή που είμαι!

Άννα: Πάρα πολύ ωραία, Σοφία! Η 10^η στιβάδα του DNA, σύμφωνα με Λη Κάρολ / Κρύων, είναι η Ναιγκρα, το «Κάλεσμα στη Θειότητα».

Σ.Α.: Εγώ κάνοντας την εργασία συνειδητοποίησα ότι, όταν ενωθώ με την Περσεφόνη... όταν γίνω η Περσεφόνη και μετά ενωθώ με τον Δία, γίνεται ο Υιός, ο Διόνυσος Ζαγρεύς. Δηλαδή, ότι εκεί κάτω θα ενωθούμε και θα γονιμοποιηθούμε και θα γίνουμε ο Υιός.

Άννα: Ευχαριστούμε! Πολύ χαίρομαι που παίρνετε μπροστά, είναι πολύ όμορφο να συλλαμβάνεις πράγματα. Έχει μεγάλη σημασία να συλλαμβάνεις εσύ. Τότε είναι η δική σου νοηματοδοσία, γίνεται μέσα σε σένα και τότε δεν το αμφισβητείς. Μπορείς να πεις ότι «είμαι τρελλή, ακούω/βλέπω ό,τι θέλω»...

Σ.Σ.: Καλά, αυτό έτσι κι αλλιώς... [γέλια]

Άννα: ...αλλά είναι η το δικό σου, δεν είναι μια νοηματοδοσία που έρχεται απ' έξω, είναι αυτό που γεννιέται μέσα σου!

.....

Ανώτερη επικοινωνία:

Στην αρχαία Ελλάδα γινόταν πολλά πράγματα που δεν θα θέλατε να ξέρετε. Υπήρχαν περίοδοι εξαιρετικά μεγάλης διαφθοράς και περίοδοι μικρότερης διαφθοράς... όχι περίοδοι χωρίς διαφθορά. Γινόταν πολλά. Εσείς επιλέγετε να πάρετε τα στοιχεία που νιώθετε ότι θα σας βοηθήσουν στο δρόμο σας και, μη έχοντας που να στηριχτείτε, συνδέεστε με το αρχαίο Ελληνικό μεγαλείο. Ποιο ακριβώς; Υπήρξαν μεγάλα επιτεύγματα, σοφοί, υπήρχε μεγάλη άνθηση στις τέχνες και τις επιστήμες αλλά υπήρχαν πάρα πολλά από αυτά τα στραβά που βλέπετε σήμερα, επίσης. Το ότι θέλετε να αναφέρεστε στην αρχαιότητα σαν μια εποχή ιδανική, δεν δείχνει αντικειμενική σκέψη. Από την άλλη, είναι καλό να έχετε σημεία αναφοράς εκεί, γιατί πραγματικά υπάρχει πολύ σοφία· όπως, σε κάθε περίπτωση, είναι καλό να βρίσκετε τη Σοφία και το Κάλλος και την Ισορροπία στα πάντα.

Ο μοναδικός στόχος που έχουμε απόψε είναι να πούμε την αλήθεια. Η αλήθεια βλάπτει σοβαρά την υγεία. «Ορίστε;» ακούγεστε να λέτε, «Τί θα πει αυτό;» **Η Αλήθεια βλάπτει την υγεία.** Ακούγεται πολύ παράδοξη αυτή η δήλωση. Πώς μπορεί να συμβαίνει; Και όμως! Θα το καταλάβετε αν σας πω ότι, το σώμα σας μπορεί να κρατήσει ένα ποσοστό αλήθειας. Αυτό δεν είναι πρωτόγνωρο για εσάς, δεν είναι πρωτάκουστο. Ξέρετε ότι στο σώμα σας υπάρχουν πάρα πολλοί κωδικοί βέβαια αλλά δεν είναι όλοι ενεργοποιημένοι· ότι φέρετε ένα μικρό κομμάτι της συνολικής σας ενέργειας, όχι όλο. Έτσι, ερχόμαστε και πάλι στα λόγια μου, ότι η αλήθεια βλάπτει την υγεία. Το φυσικό σας σώμα δεν μπορεί να κρατήσει όλη την αλήθεια... την α-λήθεια. Δεν μπορεί να κρατήσει ταυτόχρονα όλες τις μνήμες. Δεν είναι σε θέση αυτήν την περίοδο, σε αυτή την εξελικτική φάση/φυλή, να κρατήσει όλη την αλήθεια.

Είναι γεγονός μάλιστα, ότι για να συμβεί αυτό, δεν θα έπρεπε να βρίσκεστε στη Γη. Θα έπρεπε να ενσαρκωθείτε σε έναν άλλο γαλαξία. Εδώ στη Γη η αλήθεια δίνεται σταδιακά, σε μικρές δόσεις. Σε μικρές δόσεις, σαν φάρμακο. Σκοπός είναι, το φυσικό σώμα με αυτές τις μικρές δόσεις να δουλεύει, να συντηρείται, να εξελίσσεται, ο νοητικός μηχανισμός να συλλαμβάνει όλο και

περισσότερα, και αυτός εξελισσόμενος και, με το λίγο υλικό που έχει, να προχωρήσει στη δημιουργία νέου υλικού. Είναι μία παραγωγική διαδικασία. Αν είχατε ένα εργοστάσιο, που είχε στη διάθεσή του όλους τους πιθανούς πόρους του σύμπαντος και έπρεπε να τους χρησιμοποιήσει όλους μαζί, τι θα μπορούσε να φτιάξει; «Θα μπορούσε να φτιάξει», θα πείτε, «άλλα σύμπαντα, με διαφορετικούς συνδυασμούς το καθένα». Στην πραγματικότητα, η ελαχιστοποίηση των δόσεων, η ελαχιστοποίηση των υλικών, βοηθά στην αύξηση των πιθανών συνδυασμών. Είναι μία παραγωγική διαδικασία, κομμένη και ραμμένη στις δυνατότητες του γήινου πεδίου και του γήινου παιχνιδιού.

Το γεγονός ότι 30.000 – 40.000 χιλιάδες χρόνια πριν, υπήρχε ένας άλλος πολιτισμός στον Ελλαδικό χώρο, τον οποίο δεν γνωρίζετε, αφήνει πίσω ένα μεγάλο μέρος της αλήθειας. Και πριν από αυτό, εκατομμύρια χρόνια πριν, ένας άλλος μεγάλος πολιτισμός είχε αναπτυχθεί εδώ –άλλο ένα μέρος της αλήθειας που μένει στην άκρη. Ενδεικτικές περιπτώσεις είναι αυτές. Εσείς για την ώρα, σε αυτό το μικρό, φυσικό σώμα, δέχεστε ενέργειες και πληροφορίες και τις αφομοιώνετε σταδιακά.

Η αλήθεια βλάπτει σοβαρά την υγεία, γιατί κάθε άνθρωπος που προσπαθεί να την προσεγγίσει, φλέγεται. Οι κραδασμοί αυξάνονται. Γίνεται παρανάλωμα, σχεδόν όπως έγινε η Σεμέλη, που ζήτησε να δει τον Δία στην πραγματική του μορφή. Το σύνολο αυτού που ονομάζετε αλήθεια, έχει εξαιρετικά μεγάλη δόνηση, εξαιρετικά υψηλή δόνηση και δεν είναι δυνατόν να χωρέσει στο αντιληπτικό σας πεδίο. Δεν μπορεί να γίνει αντιληπτό από τον εγκέφαλό σας, εάν δεν υπάρξουν οι απαραίτητες τροποποιήσεις. Παραδείγματος χάρη, εάν έχετε ένα αυλάκι που χωράει μία συγκεκριμένη ποσότητα νερού στη μονάδα του χρόνου, αν εσείς θέλετε να οδηγήσετε εκεί έναν ποταμό, το αυλάκι θα υπερκαλυφθεί, θα ξεχειλίσει, θα πλημμυρήσουν τα πάντα γύρω και, όχι μόνο δεν θα μπορέσετε να παράγετε έργο αλλά θα υπάρξουν πολλές καταστροφές επίσης. Έτσι και η αλήθεια, για να χωρέσει στον εγκέφαλο θα πρέπει να ανοιχτούν νέοι διάδρομοι σκέψης. Οι επιστήμονές σας θα αναφέρουν ότι με την εξέλιξη του ανθρώπου έχουν βαθύνει οι αύλακες του εγκεφάλου. Τυχαίο; Χρειάζεται ο εγκέφαλος να υποστεί τροποποιήσεις.

Η εργασία που κάνετε είναι πολύ σκληρή για το σώμα σας. εάν σηκώνατε βάρη, αν κάνατε χειρωνακτική εργασία, αυτό θα ήταν φανερό. Τώρα δεν είναι αλλά οι ενέργειες που δέχεστε, όσο ευνοϊκές και αν είναι, καταπονούν το φυσικό σώμα, εγείρουν αντιστάσεις, φέρνουν στην επιφάνεια προβλήματα, πιέζουν, διατείνουν, έλκουν και εσείς συχνά αναρωτιέστε, τι κάνατε λάθος και κρυολογήσατε ή τι κάνατε λάθος και έχετε μυοσκελετικά προβλήματα και ούτω καθεξής. Φυσικά, αυτό δεν σημαίνει ότι για να βρείτε την αλήθεια πρέπει να μείνετε ανάπηροι! [γέλια] Δώστε όμως χρόνο στον εαυτό σας. χαϊδέψτε τον, αποδεχτείτε τον. Αποδεχτείτε ότι είναι δύσκολη δουλειά να δείτε την αλήθεια σε όλο της το εύρος, ότι χρειάζεστε χρόνο και ζητήστε το χρόνο που χρειάζεστε... Ζητήστε το χρόνο που χρειάζεστε. Η καταπόνηση του νου είναι μεγάλη. Πάρτε χρόνο.

Φυσικά, ήδη ακούμε το σχόλιο «Μα, δεν φαίνεστε διατεθειμένοι να μας δώσετε χρόνο. Μας βάζετε ένα σωρό δουλειές. Διαλογίσου σε αυτό, κάνε εκείνο... [γέλια] Σκάψε βαθιά εδώ, κοίταξε ψηλά εκεί» Ναι, αλλά μιλάμε σε μεγάλα παιδιά και περιμένουμε να κατανοήσετε ότι μπορούν όλα να γίνουν αν αποφασίσετε να δώσετε στον εαυτό σας χρόνο. Θυμηθείτε τι σας είπε ο Δίας πρόσφατα! Δηλώστε την πρόθεσή σας, η ενέργειά σας να μοιράζεται

έτσι ώστε να καλύπτετε όλες τις απαραίτητες εργασίες και όλα όσα πρέπει να γίνουν, ισορροπημένα... παραμένοντας σε ισορροπία. Όταν νιώθετε φορτωμένοι από δουλειά, αυτό που έχετε να κάνετε είναι επίσης να εμπιστευτείτε τους πνευματικούς οδηγούς σας. να εμπιστευτείτε τον εαυτό σας στα χέρια του Θεού, της Θεότητας. Και με την εμπιστοσύνη αυτή να προχωρήσετε, με την πεποίθηση ότι θα οδηγηθείτε στο να κάνετε ό,τι είναι καλύτερο. Η εργασία δίνεται για να κατανοήσετε, να μάθετε, να εξασκηθείτε και ούτω καθεξής. Περισσότερο απ' όλα όμως, η εργασία είναι μια καλή δοκιμασία επίσης, για να διαπιστωθεί ο τρόπος με τον οποίο εργάζεστε, ο τρόπος με τον οποίο αντιδράτε· να διαπιστωθεί το μέγεθος της σοφίας που δείχνετε, όσον αφορά την εργασία, όσον αφορά στη διαχείριση της ενέργειάς σας. Είναι φορές που μία εργασία δίνεται, για να δούμε τις αντιδράσεις σας. Πόσο ανοιχτό είναι το μυαλό σας όταν σας ζητούμε να κάνετε μία εργασία; Πόσο ανοιχτό είναι; Είσαστε ένθερμοι ζηλωτές και αποφασισμένοι να εργαστείτε και λέτε «Θα το κάνω!» και πιέζετε τον εαυτό σας, μπορείτε δεν μπορείτε; Ψάχνετε υποσυνείδητα να βρείτε μία ευκαιρία να γλυτώσετε από τη δουλειά και λέτε «Δεν προλαβαίνω τώρα, θα το κάνω όποτε μπορέσω»; Είσαστε πραγματικά διατεθειμένοι να σταθείτε σε ισορροπία και να ικανοποιήσετε τα αιτήματα της ύπαρξής σας, τα αιτήματα της θεότητας μέσα σας και σκέφτεστε «Με τη δύναμη του Θεού και του Πνεύματος θα γίνουν όλα την κατάλληλη στιγμή»; Υπάρχουν πάρα πολλοί τρόποι αντίδρασης. Την ώρα που εσείς ασχολείστε, με το να βρείτε χρόνο για την εργασία που θα κάνετε, εμείς παρακολουθούμε όχι μόνο αυτή καθαυτή την εργασία αλλά και τον τρόπο της σκέψης σας· όχι για να σας βαθμολογήσουμε αλλά για να διαπιστώσουμε την ετοιμότητά σας να προχωρήσετε περαιτέρω.

Υπάρχουν πράγματα που σας αρέσουν και τα κάνετε εύκολα και υπάρχουν πράγματα που δεν σας αρέσουν και σας δυσκολεύουν και τα κάνετε με μισή καρδιά ή καθόλου. Υπάρχουν και πράγματα που θέλετε να τα κάνετε αλλά, για κάποιο λόγο, συναντάτε εμπόδια. Δεν προκύπτει η εκτέλεση κάποιων εργασιών. Αυτά που τα κάνετε καλά και σας αρέσουν, καλώς τα κάνετε. Αυτά που δεν σας αρέσουν και τα αποφεύγετε, είναι σαφές ότι πρέπει να επιμείνετε και να τα εκτελείτε. Όσο για τα υπόλοιπα, σκέφτεστε ότι υπάρχει το ενδεχόμενο να μην είναι κατάλληλο να γίνουν. Όχι. Δεν δίνουμε ασκήσεις που δεν είναι κατάλληλο να γίνουν. Αυτές οι ασκήσεις όμως δίνονται για να εκτελεστούν σε βάθος χρόνου, έχοντας τη δυνατότητα να εκτελεστούν σε βάθος χρόνου, αφού συλλέξετε τα απαραίτητα στοιχεία.

Οι εργασίες που δίνουμε φτάνουν σε εσάς, όπως περίπου φτάνουν τα e-mail σας με διάφορα αιτήματα και εσείς πρέπει να δρομολογήσετε την επίλυση κατά σειρά προτεραιότητας και αφού συγκεντρώσετε πρώτα συγκεκριμένα στοιχεία. Δεν υπάρχει ιδιαίτερα μεθοδική σκέψη στις ομάδες που κάνετε. Είναι υποτυπώδης. Εάν δουλεύατε μεθοδικά, θα ασχολούσασταν με το να συλλέξετε κάποια στοιχεία, συνειδητά, και θα περιμένατε μέχρι να έρθει ο χρόνος, που θα έχετε συλλέξει και τις απαραίτητες επιγνώσεις εσωτερικά και κατόπιν, έχοντας ολοκληρώσει τη συλλογή των στοιχείων, θα μπορούσατε να απαντήσετε στο αίτημα της εργασίας. Ξέρουμε ότι είσαστε πολύ φορτωμένοι για να κάνετε κάτι τέτοιο. Φορτωμένοι από την καθημερινότητα, φορτωμένοι από τις συναισθηματικές σας εντάσεις της καθημερινής σας ζωής και, πράγματι, από τον αριθμό των εργασιών.

Τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει βαθιές αλλαγές στο σύστημα με το οποίο δουλεύει το Πνεύμα μαζί σας. Σας μιλούν η Δήμητρα, η Αθηνά και η Περσεφόνη. Έγιναν λοιπόν αλλαγές, τόσο σε αυτή την ομάδα, τη

συγκεκριμένη, σ' αυτό το χώρο όσο και σε άλλες, σε άλλους χώρους. Το βάρος δεν πέφτει τώρα τόσο στις πληροφορίες που ζητάτε, όσο στην εσωτερική εργασία, την εργασία που κάνετε με τον εαυτό σας. Και έτσι πρέπει να είναι. Γνωρίζουμε πολύ καλά, ότι δεν είστε εδώ για να πάρετε πληροφορίες -όχι μόνο- αλλά κυρίως για να εργαστείτε με τον εαυτό σας. Σε κάποιο διάστημα από σήμερα, 40-50 χρόνια μετά, η εσωτερική εργασία θα γίνεται με εντελώς διαφορετικούς όρους. Δεν θα βρίσκεστε εδώ όλοι για να το δείτε αυτό αλλά θα το δείτε έτσι κι αλλιώς, όπου και αν βρίσκεστε. Επέρχεται μία πολύ μεγάλη αλλαγή στον τρόπο με τον οποίο θα γίνεται η εσωτερική εργασία, η εσωτερική αναζήτηση. Και σ' αυτό θα παίξει μεγάλο ρόλο η επιστήμη αυτή καθαυτή. Θα έρθει ο χρόνος και ο καιρός, που η εσωτερική αναζήτηση θα γίνεται χέρι-χέρι με την επιστήμη. Θα χρησιμοποιεί τις επιτεύξεις της επιστήμης. Και τότε θα φανεί, ότι ένα μεγάλο μέρος αυτού που λέτε αναζήτηση εσωτερική, είναι διάχυτη γνώση, είναι μια διάχυτη τάση του εγκεφάλου του φυσικού σας σώματος. **Θα έρθει η ώρα που θα χρησιμοποιείτε τα επιστημονικά επιτεύγματα και μηχανισμούς, για να θεουργήσετε.** Αυτό φυσικά σας ακούγεται πολύ μακρινό και έτσι είναι, δεν θα γίνει στα επόμενα 40-50 χρόνια αλλά αρκετά αργότερα. Όμως θα γίνει, είναι πολύ κοντά... είναι κοντά.

Για μας θα έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον να το δούμε αυτό. Το περιμένουμε με πολλή ανυπομονησία να συμβεί. Εμείς ξέρουμε. Ξέρουμε ότι ο εσωτερικός σας κόσμος δεν είναι αποκομμένος από το φυσικό πεδίο. Μένει να το ανακαλύψετε λεπτομερώς και στη γήινη εμπειρία σας. Τόση ώρα σας μιλούμε, χωρίς να έχουμε πάει αρκετά βαθιά. Είναι από κείνες τις μέρες που χρειάζεστε χρόνο, χρειάζεστε γαλήνη. Ο αποψινός καλεσμένος μας είναι, ποιος άλλος; Ο Δίας! [γέλια] Ας τον αφήσουμε λοιπόν να σας μιλήσει.

.....

Ο νους σας είναι ένα μαξιλάρι γεμάτο τρίχες. Μπορείτε να συλλάβετε την εικόνα; Δεν σας μαλώνω, μη φοβάστε! Σας δίνω μία εικόνα: ένα μαξιλάρι γεμάτο τρίχες. Όσο πιο μπερδεμένες είναι, τόσο περισσότερο κρατούν ανάμεσά τους και το μαξιλάρι είναι φουσκωμένο. Όταν είναι λυμένες και χτενισμένες, δεν φουσκώνει το μαξιλάρι. Δεν είναι τόσο αφράτο, τόσο βολικό για να κοιμηθείτε... Και επειδή δεν έχετε καταλάβει ακόμα τι προσπαθώ να σας πω, θα σας θυμίσω αυτό που ειπώθηκε από τη Δήμητρα, την Αθηνά και την Περσεφόνη νωρίτερα, σχετικά με την αλήθεια.

Τα μυαλά φουσκώνουν, όταν έχουν πολλές και μπερδεμένες τρίχες... όταν έχουν πολλές και μπερδεμένες ίνες/γραμμές σκέψης. Εκεί που δεν ξέρεις, που υπάρχει η αρχή και που το τέλος. Βέβαια, είναι πολύ δύσκολο με τη ζωή που κάνετε, να κρατήσετε αυτές τις ίνες, τις γραμμές σκέψης, τακτοποιημένες, λυμένες και να διατηρήσετε τη ροή της νοητικής ενέργειας απρόσκοπτη. Χρειάζεται να το κάνετε. **Δεν πρέπει τα μυαλά να φουσκώνουν. Δεν πρέπει να παίρνουν αέρα...** και ίσως εσείς θορυβηθείτε και πείτε «Γιατί τώρα το λέει αυτό; Έδωσα τέτοια σημεία, ότι έχουν φουσκώσει τα μυαλά μου;» Όχι ακριβώς. **Προλαμβάνω, για να μη χρειάζεται να θεραπεύσω.** Με τις ενέργειες που κατεβαίνουν, που έχετε ήδη παραλάβει μέχρι σήμερα το τελευταίο εξάμηνο και που συνεχίζουν να έρχονται, είναι απαραίτητο να διατηρήσετε τις γραμμές, τις ακολουθίες της σκέψης σας, τακτοποιημένες.

Τώρα βέβαια βρισκόμαστε στον κύκλο των Μεγάλων Ελευσινίων και όσα ειπώθηκαν μέχρι τώρα δεν φαίνεται να αντιστοιχούν σε αυτόν τον κύκλο. Είναι γενικότερου ενδιαφέροντος. Είναι πράγματα που αφορούν και άλλους κύκλους και, η αλήθεια είναι ότι, ναι, μέχρι το σημείο αυτό μπορείτε να τα μοιραστείτε. Όχι όμως τα υπόλοιπα.

Ας πιάσουμε τον μίτο της Αριάδνης. Αναρωτηθήκατε ποτέ, πώς και η λαϊκή σοφία, που έπλασε τους μύθους, δεν έδωσε έναν τέτοιο μίτο στην Περσεφόνη; Δεν έδωσε έναν τέτοιο μίτο στον Ηρακλή, που κατέβηκε στον Άδη, για να μη χαθεί; Γιατί; Κάτι σας λέει ότι αυτό έχει σχέση με όσα περιέγραφε νωρίτερα η Σοφία... Μπορεί, για να δούμε!

Χρειάζεται ο μίτος της Αριάδνης; Χρειάζεται στον Άδη; Όχι. Γιατί; Γιατί δεν απαιτείται; Γιατί δεν μπορεί να χαθεί κανείς στον Άδη; Μήπως δεν είναι πολυδαίδαλος; Μήπως δεν έχει ένα σωρό γωνιές; Πού κρύβονται τάχα τα εκατομμύρια ψυχών που φεύγουν κάθε τόσο; Πώς ξέρει αυτός που φεύγει πού θα πάει; Πώς δεν χάνεται, όπως θα κινδύνευε να χαθεί ο Θησέας μπαίνοντας στο λαβύρινθο για να βρει το Μινώταυρο; Δεν υπάρχει Μινώταυρος στον Άδη, μόνο ο Κέρβερος, που φυλά την πόρτα. Έχετε επιχειρήσει ποτέ, να περάσετε έναν μίτο, όπως της Αριάδνης, στον Άδη; Θέλετε να δοκιμάσουμε; Ελάτε λοιπόν!

Δείτε τον εαυτό σας να στέκεται στην πόρτα του Άδη, στην πύλη. Μια μεγάλη, βαριά, σιδερένια πύλη, κάπου προς το Ταίναρο μεριά.

[Σύντομη παύση]

Έρχεται η Αφροδίτη και βάζει στο χέρι σας ένα χρυσό μήλο. Κοιτάζοντάς το καλύτερα, βλέπετε ότι αυτό το χρυσό μήλο είναι ένα κουβάρι νήματος. Δίνω σήμα στον Αδελφό μέσα και ανοίγει την πύλη. Περάστε!

Δένετε την άκρη του νήματος στον κρίκο της πύλης και προχωράτε.

Κρατώντας αυτό το κουβάρι του χρυσού νήματος, προχωρήσετε στον Άδη. Πάρτε γι' αυτό πέντε λεπτά. προχωρήστε παρατηρώντας τι υπάρχει γύρω σας, τι συναντήσεις έχετε και πού θα φτάσετε -αν φτάσετε κάπου.

[Παύση 8']

Πάρτε λίγο χρόνο ακόμα.

Παύση 1']

Επιστρέψτε πίσω, τυλίγοντας και πάλι το κουβάρι σας. Στέκεστε και πάλι έξω από την πύλη. Μπορείτε να μοιραστείτε τις εμπειρίες σας.

[Ακολούθησε μοίρασμα εμπειριών]

Τι ήταν ο μίτος της Αριάδνης; Τι ήταν ο μίτος που της επέτρεψε να μπει στο Λαβύρινθο -ένα νοητικό λαβύρινθο-, να βρει τον Μινώταυρο; Επέτρεψε στον Θησέα να βρει τον Μινώταυρο, να τον σκοτώσει και να βγει πάλι ακέραιος, χωρίς να χαθεί στους νοητικούς διαδρόμους; **Συνείδηση.** Εικονοποιήσατε τη συνείδηση. Η συνείδηση όμως αυτή είναι η γήινη συνείδηση. Ο μίτος που σας δώσαμε εμείς, είναι ένα νήμα συνείδησης, που συνδέει τα πάντα με την τρέχουσα αντίληψή σας. που σας βοηθά να είσατε συνειδητοί και ακόμα να γειώνετε καλύτερα όσα αντιλαμβάνεστε. Και όσα αντιλαμβάνεστε, να τα μεταφράζετε με όρους συμβολικούς και μη, κατανοητούς άμεσα σε εσάς. Αυτό κάνει το νήμα. Είναι απαραίτητο; Και βέβαια όχι, γιατί αλλιώς κάτι θα δινόταν στο μύθο. Δεν είναι απαραίτητο

ακριβώς αλλά είναι ένα πολύ καλό εργαλείο, που μπορείτε να μάθετε να χρησιμοποιείτε. Και αυτό γιατί, όπως εξήγησα ήδη, είναι ένα νήμα συνείδησης, ένα νοητικό νήμα, που τοποθετεί τα πράγματα σε γραμμική ακολουθία, το ένα πίσω από το άλλο, συνδέεται με τον συγκεκριμένο νου και μπορεί να σας οδηγήσει σε πράγματα στα οποία έχει ευαισθητοποιηθεί ο συγκεκριμένος νους. Όσοι συνέβη να δείτε ράγες τραίνου, μπορείτε να θεωρήσετε ότι παίζουν ρόλο παρόμοιο με το νήμα αλλά προέρχονται από ένα πιο αρχαϊκό επίπεδο, ένα παλαιότερο επίπεδο, ένα επίπεδο που υπήρχε εν υπνώσει μέσα σας από προηγούμενες εμπειρίες και ενσαρκώσεις.

Ρωτά η Άννα, αν οι συγγενείς που είδε η Ρ. ήταν όντως αυτοί. Αυτοί που είδε η Ρ., ναι, ήταν οι συγγενείς της. Αυτά που είδατε, άξιζε να τα δείτε. Και αξίζει ακόμα να επαναλάβετε την είσοδό σας με αυτόν τον τρόπο στον Άδη. Το νήμα είναι ένα βοηθητικό εργαλείο. Δεν είναι απαραίτητο, είναι βοηθητικό εργαλείο και σας βοηθά να μπειτε περπατώντας στον Άδη, γειωμένοι. Εάν μπαίνατε με άλλο τρόπο, θα επικοινωνούσατε με ψυχές που θα σας ήταν δύσκολο να αναγνωρίσετε, σε σχέση με την τωρινή, την τρέχουσα γήινη εμπειρία σας. Αν η Ρ. έμπαινε στον Άδη χωρίς το νήμα και χωρίς να πατά και να περπατά, μπορεί να έβλεπε και πάλι κάποιες μορφές αλλά δεν θα μπορούσε να τις συνδέσει με την τρέχουσα εμπειρία της, δηλαδή δεν θα τις αναγνώριζε ως αυτές που ήταν εδώ, στην τελευταία ενσάρκωση.

Βρίσκεστε στον κύκλο των Μεγάλων Ελευσινίων. Θα υποθέσω ότι όλοι εδώ, όλες, θέλετε να ολοκληρώσετε τον κύκλο αυτό της μύησης. Θα πάμε τώρα λίγο... λίγο πιο βαθιά. αφήστε το νήμα έξω από την πύλη, αφήστε το κουβάρι σας έξω από την πύλη και αφήστε την Εκάτη να σας συνοδεύσει στον Άδη. Σας υποδέχεται στην πύλη ανοίγοντάς την. Κρατά δύο δάδες. Σας δίνει τη μία. «Έλα να σου δείξω», λέει.

Προχωράτε καλπάζοντας σαν άλογα. Με καλπασμό. Τοκ-τοκ, τοκ-τοκ, τοκ-τοκ... Με τα δυο πόδια καλπάζετε. Γιατί; Κάντε το, θα δείτε. Στο βάθος κάποιος στέκεται. Καλπάζετε μέχρι εκεί. Ο Αιακός. Δώστε του το χέρι σας και, παρουσία της Εκάτης, περπατήστε μαζί του, όπου σας οδηγήσει. Αφήστε τον να σας οδηγήσει και περπατήστε μαζί του. Κρατάτε στο χέρι σας μία από τις δάδες της Εκάτης. Την άλλη την κρατάει αυτή. Πάρτε πέντε λεπτά.

[Παύση 5']

Πάρτε λίγη ώρα ακόμα.

[Παύση 2']

Επιστρέψτε σιγά-σιγά. Ευχαριστήστε τον Αιακό και την Εκάτη.

Βγείτε και πάλι από την πύλη και καθίστε στη θέση σας, στο χώρο της συνάντησής μας.

[Ακολούθησε μοίρασμα εμπειριών]

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)